

9 August 2020

Credința și înțelepciunea lui David

Ascultători și Împlinitori

Text biblic : **Iacov 1:19-29**

Versetul de aur

Fiți împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri. (Iacov 1:22)

Introducere

Titlul lecției de astăzi se referă la ceea ce este cu adevărat o problemă umană fundamentală: separarea care se face în inimile noastre între ce auzim și ceea ce facem. Problema nu este lipsa de informații, ci mai degrabă ceea ce facem sau nu facem cu informațiile. Gândiți-vă: știm atât de multe despre ce ar trebui sau nu ar trebui să mâncăm, cu toate acestea, este dificil să respectăm indicațiile sănătoase. Lecția de astăzi are ceva necesar pentru a ne învăța în această privință. Cunoscând tot ceea ce Creatorul a dat lui Adam și Eva în grădina și cunoscând toate dovezile bunătății lui Dumnezeu - primii oameni au auzit porunca de a nu mânca din pomul din mijlocul grădinii, dar nu au ascultat ceea ce a poruncit Dumnezeu (Geneza 3). Deconectarea dintre a auzi și a face a fost și este centrul păcatului. Aceasta este și povestea lui Israel. Chiar și după dovezile clare ale prezenței lui Dumnezeu în timpul exodului, Israelii nu au ascultat, în schimb au creat un idol pentru a se închina (Exodul 32). În timpul judecătorilor, Israelii au trecut pe sub multe conduceri. Nu au făcut niciodată legătura între comportarea lor și rezultatul comportării lor. Pe măsură ce studiem lecția, ne dăm seama de situația celor ce ascultau: oameni săraci, înjosiți, osândiți și persecutați, Iacov 2: 1-7; 3: 13-4: 12; 5: 1-6).

Contextul lecției

I. Fiți dreapți în vorbire (1:19-21)

A. Grabnic la ascultare, încet la vorbire (v19)

Iacov tocmai le-a reamintit cititorilor săi că sunt chemați să fie „ca un fel de pargă a făpturilor Lui” adică primele roade ale lui Dumnezeu.(Iacov 1:18). În lumina acestui obiectiv, instrucțiunile versetului prezent devin cu atât mai necesare. Sfaturile pe care le-a dat Iacov poporului sunt: să fie grabnic la ascultare, încet la vorbire și zăbavnic la mânie. Acestea sunt sfaturi familiare creștinilor de origine evreiască din timpul lui Iacov, fiind bine stabilite în tradiția înțelepciunii evreiești. Aceste sfaturi se referă la modul în care oamenii interacționează între ei și, într-o oarecare măsură, cum interacționează cu străinii.

B. Mânia și neprihănirea (v 20-21)

Mânia umană se referă la tendința noastră de a ne răzbuna. În momente de mânie, de multe ori simțim că furia noastră și acțiunile negândite pe care le avem ca urmare, sunt bune sau cel puțin justificate, dar cădem în capcana gândirii, căci noi credem că știm mai bine ca Dumnezeu ceea ce este bine să facem în orice situație. Nu este suficient doar să te lași de rău; acesta trebuie înlocuit cu binele (Matei 12: 43-45).

II. Fiți împlinitori ai cuvântului (v 22-24)

A. Auzind cuvântul (v22-24)

Acum trecem în altă parte a textului care pune accentul pe acțiune. Există două tipuri de auz în Biblie. Există acultarea care duce la împlinirea cuvântului, și există auzul care „într-o pe o ureche și iese pe cealaltă”; lucru care nu duce la nicio schimbare. Altfel spus, Scripturile fac o distincție între „să auzi” și „a auzi și a face” (Isaia 6: 9, 10, Matei 13:14, 15; Marcu 4:10-12). Cuvântul lui Dumnezeu întipărit în mințile noastre va da roade în comportamentul schimbat (Matei 7: 15–20). Să te uiți în oglindă presupune să fii sincer despre cum arătam și apoi să ținem minte cum am arătat, ca să comparăm data viitoare când ne uităm în oglindă. Este ridicol să pleci din fața oglinzii, și să-ți amintești ceva fals despre tine.

B. Împlinind cuvântul (v25)

Iacov compară Cuvântul lui Dumnezeu cu o oglindă care-ți arată cine ești. El vorbește despre lege, dar acest cuvânt nu se limitează la cărțile Legii din Vechiul Testament. Cuvântul lui Dumnezeu în sine este fără îndoială singura călăuză pentru o înțelegere corectă și trăire corectă. Dumnezeu care a eliberat poporul Lui din Egipt (Exod 20: 2) este Dumnezeul care dă poruncile care îndrumă poporul său pe calea libertății adevărate. Ceea ce descoperă Cuvântul lui Dumnezeu despre noi poate nu este plăcut, dar este adevărat. Iacov spune că cei care recunosc cuvântul lui Dumnezeu și se schimbă vor fi binecuvântați

III. Adevărata religie (v 26-27)

A. Mândria umană (orgoliul, îngâmfare) v 26

Iacov laudă pe cei ce împlinesc Cuvântul, iar acum ne spune cum trebuie să fie cei ce-l împlinesc. Iacov spune că, religia poate fi adevărată sau poate fi lipsită de valoare (zadarnică). În ambele cazuri, nu este o categorie care trebuie pusă la o parte. Nu înseamnă că păgânii care își controlează limba sunt religioși, pentru a-ți controla limba trebuie să ai o religie adevărată, dar aceasta nu este suficient.

B. Fiți curați /neîntinați (v27)

Diferența dintre religia adevărată și cea falsă este conținutul ei. Grija de cei bolnavi, de orfani și de văduve trebuie să fie sarcina principală în viața credinciosului, împreună cu grija să nu fim atrași de lume.

CONCLUZII

Definiția religiei adevărate pentru Iacov are o dublă conotație: grija de alții (dimensiunea socială sau interpersonală) și grija de a NU fi întinat de lume (dimensiunea personală).

Vorbirea este, în mare măsură, extrem de benefică. Ne ajută să trecem prin probleme, să cerem ajutor, să-i mângâiem pe ceilalți, să ne destăinuim unii altora, etc. Pe de altă parte, uneori ne place doar să ne auzim vorbind. Vorbirea apelează la mândria noastră, ne face să ne simțim deștepți și ne poate face să ne simțim superiori celor din jurul nostru. Trebuie să luăm în considerare ceea ce spune Ioan (1 Ioan 3:17-18) ”Copilașilor, să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul.“

Ce trebuie să memorăm: Religiozitatea în acțiune trebuie să fie însoțită de o vorbire aleasă